

TURDUS VARIUS. PALL. GULDROSSEL

10 APRIL 1909. LISELUND, MØEN

TURDUS VARIUS PALL. GULDROSSEL, NY FOR DANMARKS FAUNA.

AF

HERLUF ROSENKRANTZ.

Paaskelørdag 10 April blev en Fugl af denne i Evropa sjældne Art skudt i en Ellemose ved Liselund paa Møen af Baron Verner Rosenkrantz.

Ellemosen er ca. 2 Tdr. Land stor og bestaar af 14aarige Elle; en Grøft løber igennem den ned til den stejlt affaldende Klinteskraent.

Der var samme Dag kommet et godt Snettetræk, og en Snespe blev skudt i Mosen umiddelbart efter Droslen, som trykkede for Hunden i det lange, tørre Sivgræs. Vinden var den Dag Sydvest med tæt Taage om Formiddagen, om Eftermiddagen Sol; den foregaaende Nat havde Vinden været sydøstlig med Taage. Hosstaaende Afbildning er udført efter den udstoppe Fugl, som ved Sektionen viste sig at være en Han. Den er skænket til Zoologisk Museum.

Turdus varius, eller som den efter sin olivengullige Farve foreslaaes kaldet paa Dansk: Guldroslen, tilhører en Gruppe af Drosselslægten, Jorddroslerne, som under Navnet *Geocichla* skal være opstillet af Kuhl omkring 1825. *Geocichla* omfatter talrige Arter, som leve i Siberien, Indien, Birma, Ceylon, Java, Celebes, Australien, Ny Guinea, Meksiko, Nordamerika og Afrika. Guldrosdens Hjem er Siberiens sydlige og østlige Del samt Nordchina; den skal overvintre i Japan, Sydchina, paa Formosa og Phillipinerne (Seebohm).

I Naumanns: »Naturgeschichte der Vögel Mitteleuropas« ny Udgave I Bind (1905) siges pag. 148: »Sie kommt als Brutvogel vor in Asien vom Yenissei an östlich bis zum Stillen Ocean und Japan. Sie wandert im Herbst durch Nordchina nach Südchina und überwintert hier, auf Formosa und den Phillipinen.

Nach Johansen wurde sie am 16. Septbr. bei Tomsk erlegt, Anfang der neunziger Jahre. Nach demselben (teste von Menzbier) ist sie brütend gefunden im Süden von Ostsibirien, im Altai, an den Südgrenzen des Gouvernements Tobolsk, im Nor-

den des Akmolinsker Gebietes, ferner im Gouvernement Ufa bei Perm und Krasnoufinsk, daher wahrscheinlich in den Wäldern des Ural brütend.

Nach Menzbier (Ibis, vol. V, S. 371) wurden sie dreimal im Hochsommer im Uralgebirge erlegt.

Den er oftere før forekommet i Evropa; saaledes 1 Gang i Skotland (Berwickshire), i Irland 3 Gange, i England 15 Gange, i Frankrig 4 Gange, i Belgien 8 Gange, i Italien 12 Gange, i Tyskland 4—5 Gange, og desuden angiver Gätke henimod en Snes Tilfælde af dens Forekomst paa Helgoland.

I Sverrig »erhølls ett exemplar från Jämtland i November 1837« (Kolthoff och Jägerskiöld: Nordens Fåglar, S. 8).

Fra Norge foreligger i Christiania Videnskabselskabs Forhandlinger 1881. No. 10. en Meddelelse af Collett om en Guldrossel, som 10 Octbr. 1879 blev fanget i Snare sammen med *Turdus iliacus*, *pilaris* og *torquatus* i Sands Præstegjæld i Ryfylke (Stavanger Amt), og indsendt til Museet i Stavanger. Snaren var opsat i et lavt Birket træ.

»Dette Individ, der ved Præparationen var befunden at være en Hun, havde jeg i Juli 1881 Lejlighed til at undersøge paa det nævnte Musæum. Det var et Pragtexemplar, og i alle Dele complet«.

Det tredje af de skandinaviske Lande har nu ogsaa haft sit Besøg af Guldroslen, og Listen af danske Fugle er dermed stegget til 304 jfr.: H. Winge: Fortegn. over Danm. Fugle. D. O. F.s Tidsskrift. 1 Aarg. Hæfte 1.

E. L. S.

MINDRE MEDDELELSER.

FUGLEFODRING PAA ØSTERBRO. I December 1907 anbragte vi en af de sædvanlige overdækkede Fuglekasser udenfor et Vindue i vor Bolig paa Kastelsvejen i København. Dette havde vi imidlertid kun ringe Glæde af, idet Fuglene syntes at betragte Kassen som et Slags Rædselskammer. Vi erstattede saa den nævnte Kasse med en aaben Kasse med lave Sider, og denne Forandring er i høj Grad faldet i Fuglenes Smag. Vi har nemlig siden til Stadighed — baade Vinter og Sommer — haft Besøg af Grønirisk (*Ligurinus chloris*) (vi har paa en Gang talt 11), Bogfinke (*Fringilla coelebs*), Musvitter (*Parus major*) og